

กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

THAI WOMEN FUND

ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนพฤศจิกายน 2566

**พช. ประชุมคณะกรรมการบริหาร
กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีกรุงเทพมหานคร**
เน้นย้ำให้กองทุนฯ เตรียมมาตรการการบริหารจัดการหนี้
เพื่อช่วยเหลือ และลดความเดือดร้อนของลูกหนี้
เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล

รอง อธิบดี พช. เปิดโครงการ

ประชุมเชิงปฏิบัติการทบทวนแผนปฏิบัติการระยะยาว 5 ปี
(พ.ศ. 2566 – 2570) และจัดทำแผนปฏิบัติการ
ประจำปีบัญชี 2568 กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

ขอเพียงผู้หญิงมีโอกาส

ถอดประสบการณ์กลุ่มต้นแบบกองทุนพัฒนา
บทบาทสตรี จากทั่วประเทศมาแลกเปลี่ยน
กระบวนการทำงาน และปัจจัยสู่ความสำเร็จ

เมื่อปัญหา...สร้างโอกาส

สาวอีสานผู้กลับบ้านมาสร้าง PIZZA THE GANG
โรงแป้งพิซซา-บ้านเบอร์เกอร์ที่ช่วยให้ผู้หญิง
ในชุมชนมีงานทำ

สำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กรมการพัฒนาชุมชน

กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๒ ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๖

“กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี”

เป็นกองทุนของสตรีเพื่อสตรี
ที่เป็นแหล่งทุนให้สตรีได้เข้าถึง
เงินทุนในการสร้างงาน สร้างรายได้
พร้อมทั้งเพื่อส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนา
ให้สตรีมีศักยภาพ

ก้าวเข้าสู่ปีที่ ๘ ของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี
ยังคงมีภารกิจในการขับเคลื่อนงานที่ทำทนาย
และต้องพัฒนาต่อไป เพื่อให้สามารถปรับตัว
กับบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่าง

“ทันโลก ทันเวลา และทันห่วงหวั่น”

ภายใต้การกำกับดูแลของกรมการพัฒนาชุมชน
กระทรวงมหาดไทย กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี
ยังคงมุ่งเน้นการขับเคลื่อนงานให้สตรี
สามารถเข้าถึงแหล่งทุน
และได้รับประโยชน์จากการเป็นสมาชิก
กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเพื่อให้สตรีมีอาชีพ
มีรายได้ มีศักยภาพ มีบทบาทเป็นที่ยอมรับ
ของสังคม และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

นางพัชรินทร์ พานนำมา
บรรณารักษ์

บรรณารักษ์ที่ปรึกษา

นายสุรพล แก้วอินธิ
ผู้ตรวจราชการกรม ปฏิบัติหน้าที่
ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

บรรณารักษ์

นางพัชรินทร์ พานนำมา
ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาศักยภาพของทุน

ผู้ช่วยบรรณารักษ์

นางขวัญใจ ไบจันทร์
นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ

ออกแบบรูปเล่ม

นางสาววันวิสา กาญจนะสมบัติ
นักวิชาการพัฒนาชุมชน

กองบรรณาธิการและพิสูจน์อักษร

นางสาววรรรณ ศรีสุวรรณ
นักวิชาการพัฒนาชุมชน

นางสาวปวีณา ปัญญามงคล
นักวิชาการพัฒนาชุมชน

CONTENTS

สารบัญ

- 1 **ประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กรุงเทพมหานคร ครั้งที่ 3/2566**
เน้นย้ำ ให้กองทุนฯ เตรียมมาตรการการบริหารจัดการหนี้เพื่อช่วยเหลือและลดความเดือดร้อนของลูกหนี้ เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล
- 2 **ประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ครั้งที่ 11/2566**
เน้นย้ำ ให้กองทุนฯ เตรียมมาตรการการบริหารจัดการหนี้เพื่อช่วยเหลือและลดความเดือดร้อนของลูกหนี้ เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล
- 3 **รองอธิบดีฯ เปิดโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการทบทวนแผนปฏิบัติการระยะยาว 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) และจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีบัญชี 2568**
- 4 **การประชุมเร่งรัด กำกับ ติดตามการดำเนินงาน กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ครั้งที่ 10/2566**
- 5 **การประชุมการเปิดตรวจสอบ ระบบสารสนเทศ - ระบบโปรแกรมทะเบียนลูกหนี้ กองทุนฯ**
- 6 **การประชุมกลั่นกรองระเบียบวาระการประชุม คณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ครั้งที่ 11/2566**
- 7 **ขอเพียงผู้หญิงมีโอกาส**
ถอดประสบการณ์กลุ่มต้นแบบกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี จากทั่วประเทศมาแลกเปลี่ยน กระบวนการทำงาน และปัจจัยสู่ความสำเร็จ
- 8 **เมื่อปัญหา...สร้างโอกาส**
สาวอีสานผู้กลับบ้านมาสร้าง Pizza the Gang โรงแปงพิซซ่า-บันเบอร์เกอร์ที่ช่วยให้ผู้หญิงในชุมชนมีงานทำ
- 13 **กฎหมายน่ารู้**
“ลงลายมือชื่อปลอมรับรองสำเนาบัตรประชาชน และกรณีมีการแก้ไขรายละเอียดในบัตรประชาชนด้วย”

ประชุมคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กรุงเทพมหานคร ครั้งที่ 3/2566

วันที่ 23 พฤศจิกายน 2566 เวลา 09.30 น. นายชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน เป็นประธานในการประชุมคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีกรุงเทพมหานคร ครั้งที่ 3/2566 โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิ, คณะกรรมการคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีกรุงเทพมหานคร และผู้สังเกตการณ์ ณ ห้องประชุม 5001 ชั้น 5 กรมการพัฒนาชุมชน

ในการนี้ อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน ได้เน้นย้ำให้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเตรียมมาตรการการบริหารจัดการหนี้เพื่อช่วยเหลือ และลดความเดือดร้อนของลูกหนี้ของกองทุนฯ เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในการช่วยเหลือลูกหนี้ ทั้งนี้คณะอนุกรรมการฯ ได้ให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อพิจารณาปลดหนี้รายบุคคลของกองทุนฯ เพื่อให้สตรีไทยได้รับประโยชน์จากกองทุนฯ ในการมีส่วนร่วมสร้างสรรค์พัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี “เป็นแหล่งทุนที่สำคัญ ของสตรีในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจในชุมชนให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน”

อ่านเพิ่มเติม

พช. ประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ครั้งที่ 11/2566

วันที่ 30 พฤศจิกายน 2566 เวลา 13.30 น. นายชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน เป็นประธานในการประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ครั้งที่ 11/2566 เพื่อรับฟัง และติดตามการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ในการประชุมครั้งนี้มีคณะกรรมการ เข้าร่วมประชุมได้แก่ นางสาวสุวิดา สิ้นธูประภา (ผู้แทนจากกระทรวงการคลัง), นางสาวปิยนันท์ จาละ (ผู้แทนจากสำนักงานประมาณ), นางสุนีย์ บุตรเนียร (กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานกองทุนชุมชน), นางพรทิพย์ ตั้งกิริติ (กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาสตรีและองค์กรสตรี), นางสลักจฤฎติ ตียะไพรัช (กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการธุรกิจและองค์กร) และ นางสาวสุวรรณา รอดเรือง ผู้อำนวยการกลุ่มอำนวยการ รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ในฐานะกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

คณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีได้ติดตามการขับเคลื่อนงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ได้มีการติดตามการบริหารจัดการหนี้ของกองทุนฯ ยอดลูกหนี้คงเหลือ ณ วันที่ 28 พฤศจิกายน 2566 ข้อมูล มีหนี้เกินกำหนดชำระร้อยละ 18.16 ซึ่งเป้าหมายการบริหารจัดการหนี้ได้กำหนดเป้าหมายไว้ที่ร้อยละ 10 มีจังหวัดที่สามารถบริหารจัดการหนี้ลดลงต่ำกว่าร้อยละ 10 จำนวน 10 จังหวัด ซึ่งการบริหารจัดการหนี้ยังคงเป็นวาระที่สำคัญในขับเคลื่อนงานตามภารกิจของกรมการพัฒนาชุมชน และได้ขอให้พื้นที่ได้ให้ความสำคัญกับภารกิจดังกล่าวในการประชุมประจำเดือนของกรมการพัฒนาชุมชน และคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี จะติดตามผลการดำเนินงานในทุกเดือน เพื่อรับฟังและร่วมพิจารณา, ติดตามการบริหารจัดการหนี้ของกรุงเทพมหานคร, ติดตามการสรุปผลการประชุมปิดตรวจสอบรายงานการเงินกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2565 และติดตามการรายงานผลการดำเนินการทางกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีแพ่งและอาญาของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี รายงานผลการดำเนินงานตามประกาศคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีให้ความช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ลูกหนี้ โดยมุ่งเน้นให้สมาชิกได้รับประโยชน์สูงสุดจากมาตรการที่ได้ประกาศใช้

อ่านเพิ่มเติม

รองอธิบดี พช. เปิดโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการทบทวนแผนปฏิบัติการ ระยะยาว 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) และจัดทำแผนปฏิบัติการ ประจำปีบัญชี 2568 กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

วันพุธที่ 22 พฤศจิกายน 2566 เวลา 09.00 น. นายชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน มอบหมายให้ นายวิฑูรย์ นวลนุกูล รองอธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน เป็นประธานในพิธีเปิดโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการทบทวนแผนปฏิบัติการระยะยาว 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี และจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีบัญชี 2568 กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี โดยมี นายสุรพล แก้วอินธิ ผู้ตรวจราชการกรม ปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กล่าวรายงาน โครงการมีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนแผนปฏิบัติการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีและจัดทำแผนปฏิบัติการ ประจำปีบัญชี 2568 กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ที่สามารถนำไปเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงาน และการวางแผนการปฏิบัติงานและขับเคลื่อนงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ผู้อำนวยการกลุ่มงานประสานและสนับสนุนการบริหารงานพัฒนาชุมชน นักวิชาการพัฒนาชุมชน ผู้แทนคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ระดับจังหวัด ผู้แทนคณะกรรมการกลั่นกรองและติดตามการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อำเภอ ผู้แทนคณะทำงานขับเคลื่อนกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในสวนภูมิภาค เจ้าหน้าที่กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ส่วนกลาง และเจ้าหน้าที่จากกองแผนงาน รวมจำนวน 50 คน ณ ห้องประชุม TEMPO GRAND โรงแรม นารา ซอยแจ้งวัฒนะ 13 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ฯ

การประชุมเร่งรัด กำกับ ติดตามการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ครั้งที่ 10/2566 ผ่านระบบวิดีโอทัศน์ทางไกล (VIDEO CONFERENCE)

วันอังคารที่ 14 พฤศจิกายน 2566 เวลา 09.30 น. นายชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน มอบหมายให้ นายวิฑูรย์ นวลนุกูล รองอธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน เป็นประธานในการประชุมเร่งรัด กำกับ ติดตามการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ครั้งที่ 10/2566 ผ่านระบบวิดีโอทัศน์ทางไกล (Video Conference) ไปยังสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด ร่วมด้วยข้าราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี เข้าร่วมประชุม ณ ห้อง war room ชั้น 5 กรมการพัฒนาชุมชน

ทั้งนี้ นายวิฑูรย์ นวลนุกูล รองอธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน ขอให้เจ้าหน้าที่ทุกคนนำหลักการ **“เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”** มาประยุกต์ใช้ในการขับเคลื่อนงาน เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานและเข้าถึงสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี รวมทั้งให้ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองที่มีส่วนสำคัญ ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ แลกเปลี่ยน และการมีส่วนร่วม และยังได้กำชับเจ้าหน้าที่ในเรื่องการส่งเสริมอาชีพ และเพิ่มรายได้ ของสมาชิกกองทุน โดยนำนโยบาย 10 ประการ ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างรายได้ ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนฐานรากให้มีความมั่นคง พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสร้างงานสร้างรายได้และสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน

อ่านเพิ่มเติม

การประชุมการเปิดตรวจสอบระบบสารสนเทศ - ระบบโปรแกรมทะเบียนลูกหนี้ กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

วันที่ 22 พฤศจิกายน 2566 นายชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน มอบหมายให้นายสุรพล แก้วอินธิ ผู้ตรวจราชการกรม ปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี เป็นประธานในการประชุมการเปิดตรวจสอบระบบสารสนเทศ - ระบบโปรแกรมทะเบียนลูกหนี้ กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2566 ตามหน้าที่และอำนาจแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2561 ร่วมกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักตรวจสอบระบบสารสนเทศ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ระบบ ZOOM CLOUD MEETINGS)

โดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ขอให้สำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงาน ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบโปรแกรมทะเบียนลูกหนี้ และสามารถประสานงานกับเจ้าหน้าที่กลุ่มงานต่าง ๆ ได้ จนกว่าการตรวจสอบจะแล้วเสร็จ รวมไปถึงจัดเตรียมเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการตรวจสอบ และในระหว่างการตรวจสอบ ทั้งนี้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจะกำหนดวันและเวลาการเข้าตรวจสอบการควบคุมสารสนเทศ ซึ่งประกอบไปด้วย การตรวจสอบการควบคุมทั่วไป (General Controls) และการควบคุมเฉพาะระบบงาน (Application Controls) กับผู้ประสานงานต่อไป

อ่านเพิ่มเติม

การประชุมกลั่นกรองระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการบริหาร กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ครั้งที่ 11/2566

นายสุรพล แก้วอินธิ ผู้ตรวจราชการกรม ปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี เป็นประธานการประชุมกลั่นกรองระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ครั้งที่ 11/2566 โดยมีวาระที่สำคัญ ได้แก่ รายงานผลการเบิกจ่ายตามแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567, การบริหารจัดการหนี้ของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี, การบริหารจัดการหนี้ของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กรุงเทพมหานคร, รายงานผลข้อมูลการดำเนินการทางกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีแพ่ง และคดีอาญา ของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี, รายงานผลการดำเนินงานตามประกาศคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ให้ความช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ลูกหนี้, สรุปผลการประชุมปิดตรวจสอบรายงานการเงินกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2565, การพิจารณาร่างประกาศคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี เรื่อง หลักเกณฑ์การคิดดอกเบี้ย ดอกเบี้ยผิดนัด ลำดับการตัดชำระหนี้ กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี, การพิจารณาหารือกรณีการยกเลิกข้อมูลดอกเบี้ยผิดนัดและเบี้ยปรับที่ยังคงค้างในระบบ ซึ่งลูกหนี้ได้ชำระเงินต้นและดอกเบี้ยตามสัญญาครบถ้วนแล้ว และการพิจารณาการขออนุมัติโครงการประเภทเงินอุดหนุนจังหวัดสุโขทัย

ขอเพียงผู้หญิงมีโอกาส

ถอดประสบการณ์กลุ่มต้นแบบกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี จากทั่วประเทศมาแลกเปลี่ยน กระบวนการทำงาน และปัจจัยสู่ความสำเร็จ ในวันนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจะพาไปถอดบทเรียนกับกลุ่มอาชีพที่ขอรับการสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียน จากกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี นำไปประกอบอาชีพแล้วประสบผลสำเร็จ ได้แก่ **กลุ่มปลาแดดเดียว กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลผลิต หมู่ที่ 8 ต.คลองหก อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี**

กลุ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ.2530 มีการจดทะเบียนจัดตั้งเป็นกลุ่มแม่บ้านหมู่ที่ 8 ตำบลคลองหก สมาชิกภายในกลุ่มมีจำนวน 10 คน จากนั้น นางอารีรัตน์ กล่อมบาง ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกโดยได้แรงบันดาลใจมาจากการที่ตนเองประกอบอาชีพเป็นพนักงานจ้างอยู่ที่โรงงานญี่ปุ่นแห่งหนึ่งของจังหวัดปทุมธานี จนกระทั่งปี พ.ศ. 2554 เกิดวิกฤตภัยพิบัติน้ำท่วม ทำให้เกิดภาวะการเลิกจ้างงานขึ้น โดยได้รับเงินชดเชยจากนายจ้าง จำนวน 250,000 บาท จึงนำเงินที่ได้มาต่อยอดเช่าที่ลักษณะเป็นแอ่งน้ำ เพราะมีความตั้งใจอยากเลี้ยงปลาเพื่อสร้างรายได้ต่อมาปัญหาที่พบเนื่องจากยังขาดความรู้ด้านการประมง

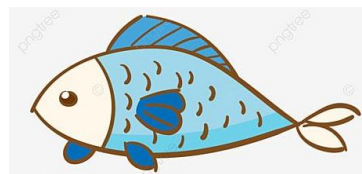

อาชีพ ปลาตาย ในระยะเวลาสั้น เหตุจากน้ำเปรี้ยว ดินเปรี้ยว จึงนำปลามาลองทำแดดเดียว ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มแม่บ้านหมู่ 8 ที่มีอุดมการณ์เดียวกัน ปัจจุบันกลุ่มมีสมาชิกจำนวนทั้งสิ้น 13 คน **“ยึดหลักตามภูมิปัญญาชาวบ้านเป็นหลักในการปฏิบัติ”** โดยผลิตภัณฑ์สินค้าแปรรูปปัจจุบันประกอบด้วย ไข่เค็ม แคนปหมู และปลาแดดเดียว จัดจำหน่ายทั้งในรูปแบบขายปลีกและขายส่งกิโลกรัม กลุ่มลูกค้า ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มลูกค้าชาจร ที่ซื้อผ่านช่องทาง การจัดจำหน่ายของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

การบริหารจัดการเงินทุนของกลุ่มอาชีพ กลุ่มมีการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน ในทุกวัน อังคาร และวันพฤหัสบดี เพื่อวางแผน และเตรียมวัตถุดิบจำหน่ายทั้งในและนอกสถานที่ โดยกลุ่มการชำระเงินคืนตรงตามกำหนดในสัญญาโดยมี กำหนดชำระไม่เกินวันที่ 2 ของทุกเดือน และมีผลกำไรที่เกิดจากการบริหารจัดการเงินทุนที่เพิ่มขึ้น โดยผลกำไรส่วนหนึ่ง นำมาจัดสรรเป็นค่าแรงในการทำกิจกรรมแปรรูป สวัสดิการ ให้กับสมาชิก ทำให้สมาชิกกองทุนฯ มีรายได้ที่เพิ่มขึ้น

ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มได้รับการดูแล จากหน่วยงานราชการ สำนักงานประมงจังหวัดปทุมธานี กำกับดูแลด้านคุณภาพ และได้รับมาตรฐาน GAP ซึ่งเป็นที่นิยมของผู้บริโภคเป็นอย่างมาก และมีการต่อยอดกระบวนการแปรรูปปลาออกมาเป็น 2 ผลิตภัณฑ์ เป็น ข้าวหน้าปลาแกะ และปลานิลทอดสุญญากาศและนำผลิตภัณฑ์ขึ้นทะเบียน OTOP จำนวน 1 ผลิตภัณฑ์ ประเภทผลิตภัณฑ์อาหาร ผลิตภัณฑ์ปลาแดดเดียว ปี 2560

ด้านการพัฒนาช่องทางการตลาด กลุ่มมีแผนพัฒนาช่องทางการตลาดและดำเนินงานตามแผน ทั้งในและนอกพื้นที่และตลาดออนไลน์ อีกทั้งยังเข้าร่วม โครงการยกระดับผู้ประกอบการ OTOP และผู้ผลิตสินค้าชุมชนสู่ Digital Marketing เพื่อจำหน่ายสินค้าผ่านแพลตฟอร์มในรูปแบบ Online และรูปแบบ Offline รวมถึงการออกจากร้านกับหน่วยงานราชการ

เมื่อปัญหา...สร้างโอกาส

Pizza the Gang ต่อม นีรัฐชรา สาวอีสานผู้กลับบ้าน
มาสร้าง Pizza the Gang โรงแปงพิซซ่า-บันเบอร์เกอร์
ที่ช่วยให้ผู้หญิงในชุมชนมีงานทำ (ตอนที่ 2)

เรื่อง สิทธิโชค ศรีโซภาพ อนุรักษ์ งามธำมาศจี

สลายตัวตน การเริ่มต้นชีวิตอีกครั้งที่เชียงใหม่
ราวกับว่าความฝันวัยเด็กที่อยากไปอยู่เชียงใหม่
ของต่อมจะเป็นจริง แต่ชีวิตกลับระบายน่ากลัวหลังจาก
ความฝันด้วยความว่ารุ่นลับสนจากสารพัดวิกฤต

“เรากับพี่เคนแทบไม่มีเงินติดตัวเลย โชคดีที่เพื่อนพี่เคน
เขาให้ไปอาศัยพักตรงบ้านแถวตำบลแม่เหียะ เชียงดอยคำ
เป็นบ้านหลังเล็ก ๆ เราเรียกว่าบ้านตุ๊กตา เขาให้เราอยู่ฟรี ๆ
ไม่คิดค่าเช่า จ่ายแค่ค่าน้ำค่าไฟ ตอนนั้นไม่มีงานทำ
ไม่รู้จะทำอะไร แต่แต่ละวันเลยออกไปวิ่งขึ้นพระธาตุดอยคำ
ทุกวัน ช่วงนั้นฟิตแอนด์เฟิร์มกันมาก

“มีอยู่วันหนึ่งก็ไปวิ่งออกกำลังกายเหมือนเคย เสร็จแล้วหิวข้าว ปรากฏว่าเพิ่งมารู้ตัวว่าเราไม่มีเงินติดตัวกันเลย กลับบ้าน
ไปค้นหาเศษเหรียญในกระเป๋า เจอแต่เหรียญ 50 สตางค์ เหรียญสลึง จุกเลย น้ำตาจะไหล เราไม่เคยพูดเรื่องพวกนี้
กับใคร ไม่เคยบอกใครว่าไม่มีตังค์ ไม่เคยโทรไปยืมใคร ก็เอาเศษเหรียญที่รวบรวมได้ไปแลกที่บีกซี ได้เงินมา 100 นิด ๆ ดีใจ
มากกว่า เอ้อ มีเงินตั้งร้อยหนึ่งแล้ว ก็จับมือกันกับแฟนไปกินข้าว ตอนนั้นมีความสุขมากเลยนะ เหมือนได้ปลดปล่อย
ตัวตน ไม่มีภาระ ไม่ต้องนึกถึงอะไร ไม่ต้องไปพุงใคร ไม่ต้องไปคิดว่าคนอื่นจะรู้สึกอย่างไรกับเรา

“ที่นี่พออยู่นาน ๆ เข้า คนในหมู่บ้านก็เริ่มสงสัยว่าไอ้สองคนนี่มันเป็นคน
เรากับพี่เคนจึงไปที่วัดของหมู่บ้านเวลามีงานสำคัญ ๆ เพราะคนจะรวมตัวกัน
อยู่ตรงนั้น ไปแนะนำตัวกับพ่อหลวงว่าพวกเราเป็นใคร มาอยู่เพราะอะไร
ชาวบ้านเลยเข้าใจ เวลาไปวิ่งออกกำลังกายจะได้เจอกับเด็ก ๆ ในหมู่บ้าน
ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนไทใหญ่ ด้วยความที่เราเคยทำงานกับเด็กมาเยอะ เราก็
หักทายเป็นเด็ก ๆ สักพักเด็กมาหาที่บ้าน เรากับพี่เคนก็ช่วยสอนการบ้านให้
เพราะไหน ๆ ไม่มีอะไรทำอยู่แล้ว

“และด้วยความที่ไม่มีอะไรทำนี่แหละ เรากับพี่เคนเลยชวนเด็ก ๆ ฟอรั่มทีม
ฟุตบอลขึ้นมา ชื่อทีม Little Tiger ต้องบอกว่าบ้านที่เราพักนั้นอยู่ติดกับป่า
ช้า คนภาคเหนือเรียกว่า ‘ป่าห้าว’ ซึ่งคนภาคเหนือเขาจะถือมาก ๆ ไม่ให้
ลูกหลานอย่างกรายเข้าไป พวกเราไม่สนเลย กำแพงใครก็ไม่รู้ ทุบเลย แล้วก็
พาเด็ก ๆ เข้าไปเล่นฟุตบอลกันในป่าช้า ครานี้เป็นเรื่องเลย ชาวบ้านออกมา
ตำหนิว่าทำแบบนี้ได้ยังไง ลูกหลานเขากลับบ้านมานอนไม่หลับ

“เราก็ก็นึกถึงสิ่งที่พวกเราทำมีเจตนาดี เพราะเด็ก ๆ เหล่านี้ส่วนใหญ่ยังไม่
ไม่ได้รับสัญชาติ จึงได้รับโอกาสทางสังคมน้อย การที่พวกเราทำทีมฟุตบอลและพาเด็ก ๆ ไปแข่ง ถ้าชนะจะทำให้พวก
เขามีโอกาสที่ดีขึ้น ผู้ปกครองเด็กและผู้ใหญ่ในหมู่บ้านจึงเข้าใจและสนับสนุน จนกระทั่งเราพาเด็กไปแข่งในจังหวัด
เชียงใหม่ และได้แชมป์ฟุตบอลเด็กรุ่นอายุไม่เกิน ๑๓ ปีกันมาด้วยความภาคภูมิใจ

“สงสัยไหมว่าเราเอาเงินที่ไหนใช้ คือพอมาอยู่ได้สักพัก พี่เคนก็ไปหางานมาได้ เป็นงานออกแบบลวดลายเพนต์ข้างเรซิ่น
ส่งประเทศสิงคโปร์ คือเราต้องออกแบบลวดลายแล้วเอาไปเสนอ ถ้าผ่าน ลูกค้าซื้อ เราก็ได้งานลือตนั้นมาเพนต์ จะได้
เงินส่วนต่างมากขึ้นอยู่กับจำนวนและความยากง่ายของลวดลาย และอีกงานคือเราได้พื้นที่ตรงถนนคนเดิน
เชียงใหม่จากศิลปินที่รู้จักหยิบยื่นโอกาสช่วยเหลือ ตอนแรกเรารู้สึกตะบิดตะขวงใจนะ เพราะอายุ ฉันเคยเป็น PR
แฟนเราก็ก็นั่งตำแหน่งสูง คนรู้จักเยอะ แต่มาตกตะกอนความคิดได้เพราะนึกถึงวันที่เอาเศษเหรียญสตางค์ไปแลก
เงินซื้อข้าวกิน เลยรู้สึกว่าจะเอาวะ คงถึงเวลาที่ต้องข้ามผ่านความรู้สึกนั้นแล้ว

“พอได้ลงไปทำจริง ๆ สนุก มีความสุขมาก ที่มีความสุขเพราะได้มองเห็นตัวเองในอีกด้านหนึ่ง คือที่ผ่านมารเราเป็นคนหนึ่งที่มีความสามารถว่าฉันมันเจ๋ง ถึงจะเรียนมาไม่สูง แต่ฉันเองก็ทำอะไรมาได้ตั้งหลายอย่าง มั่นใจในตัวเองสูงมาก แต่พอลงไปขายของ เราผ่อนคลายลง ไม่ต้องมีตัวตนพวกนั้น

“ขายของไปสักพัก วันหนึ่งก็เริ่มเหนื่อย เพราะว่าชีวิตเร่งรีบ บวกกับต้องเขียนข้างด้วย ตอนนั้นเราไปเห็นพื้นที่หนึ่งมันสวย อยากทำร้านอาหาร และได้ไปเจอผู้หลักผู้ใหญ่ใจดีในหมู่บ้าน เขาก็เอ็นดูเราว่าเราดูแลเด็กในหมู่บ้าน พาเด็กไปแข่งฟุตบอลจนได้แชมป์เชียงใหม่ เลยให้พื้นที่ที่เราเช่า อยู่ตรงข้ามกับอุทยานหลวงราชพฤกษ์ เป็นสวนลำไยและมีอาคารบางส่วน นั่นเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เราได้ทำร้านอาหารที่เชียงใหม่

“เราไม่เคยทำร้านอาหารเลยนะ แต่ก็ลองดู เพราะคิดว่าตัวเองทำอาหารพอได้ ขายอาหารนานาชาติ ขายสเต็ก สลัด กาแฟ ขนมเค้กบางส่วนที่รับมา และน้ำผลไม้สกัด เพราะร้านเราอยู่ตรงข้ามอุทยานหลวงราชพฤกษ์ คนมาออกกำลังกายเยอะ ผลตอบรับกลาง ๆ แต่ข้อดีคือได้เห็นน้ำใจคน

“สิ่งที่เราเผลอที่สุดในชีวิต คือทุกที่ที่เราไปจะมีกัลยาณมิตรเสมอ เราไม่เคยมีเพื่อนแยะ ๆ เลย ที่ผ่านมามีแต่จังหวะชีวิตของเราเองที่ขึ้น - ลง แต่ไม่เคยมีใครมาทำให้ชีวิตแยลง มีแต่ตัวเราเองนี่แหละที่ทำให้รู้สึกว้าแยะ กัลยาณมิตรเป็นคนที่ช่วยทุกอย่าง คือช่วยทำร้านอาหาร เจอคนดีให้พื้นที่เด็ก ๆ ที่เราเคยฟอร์มทีมฟุตบอลให้ มาช่วยเป็นแรงงานทำร้านให้เราหมดเลย เราก็ช่วยเหลือเขาเรื่องค่าใช้จ่ายในการทำงานให้เขามีเงินไปเรียนเป็นการตอบแทน

“ทำร้านอยู่ประมาณ ๒ ปี ก็โชคดีมาเจอกัลยาณมิตรชาวต่างชาติอีกคนโดยบังเอิญ เขาถูกชะตาว่าเราเป็นคนทำอะไรจริง เลยมาขอร่วมทุนทำร้านอาหาร กลายเป็นการแก้ปมในใจที่เราเคยหนีจากการที่รู้สึกว่าเราไม่ได้ภาษาอังกฤษ แต่ตอนนี้เริ่มกล้ามากขึ้น แล้วบอกตัวเองว่าต้องเอาชนะตัวเองให้ได้ เขาเสนอว่าจะสอนภาษาอังกฤษให้ แล้วให้เราสอนภาษาไทยให้เขา โอเคเลยคะ ดิล (หัวเราะ) ปีแรกคุยกัน เหมือนเป็นการฝึกฝน ถึงเราไม่เก่ง แต่ทำให้เรากล้ามากขึ้น จนคิดว่านี่ถ้าเมื่อก่อนกล้าแบบนี้ ไม่หนีปัญหา ชีวิตคงไปได้ไกลในสายอาชีพที่เคยทำในอดีต

“ที่นี่ก็มีการรีโนเวटर้านใหม่เกิดขึ้น ใช้เงินลงทุนจากเงินที่เราเก็บแฟน เริ่มเก็บหอมรอมริบมา เพราะตอนนั้นพี่เคนเริ่มทำงานรับเหมา เรามีรายได้กันมากขึ้น เงินมีเท่าไรก็ทุ่มลงไปในร้าน ถ้าเบ็ดเสร็จเงินลงทุนคราติน่าจะราว ๆ ๑.๕ ล้านได้มั้ง ของทุกอย่างซื้อใหม่หมดเลย ทำร้านได้ประมาณ ๕ เดือน กำลังจะดีแล้วอ่ะ (หัวเราะ) แต่ก็เกิดวิกฤตอีก”

วิกฤตซ้ำซาก และเรียนรู้สิ่งที่ทุกข์ที่สุด ชีวิตที่กำลังกำลังจะเริ่มต้นใหม่ ในจังหวัดที่เธอใฝ่ฝันไว้ในวัยเยาว์ดูท่าจะไปได้สวย แต่แล้ววิกฤตก็มาเยือนอีกครั้ง “อย่างแรกเลยคือวิกฤตเศรษฐกิจ สอง คือ ณ ตอนนั้นเราเริ่มตั้งห้องโดยไม่รู้ตัว พอใกล้คลอด ร้านต้องหยุดก่อน เพราะเราเป็นตัวหลัก เราทำอาหารเอง เป็นเชฟเอง ขณะที่หยุดร้านเราก็กลับมาคลออด น้องพริกแกง ที่บ้าน อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

“พอลอดน้องครบ ๕ เดือน คิดว่าต้องกลับไปดูร้านที่เชียงใหม่แล้ว เราก็พาลูกกลับไปเชียงใหม่ไปทำร้านได้อีก ๕ เดือน วิกฤตก็มาเยือนอีกแล้วค่ะ คือแม่เราป่วยกะทันหัน เป็นเส้นเลือดในสมองตีบ ทำยังไงดีล่ะ ก็ต้องกลับลงมาดูแม่ก่อน และในขณะที่แม่ป่วยนั้นก็เกิดวิกฤตซ้ำซ้อนว่าลูกสาวเราก็ป่วยในเวลาเดียวกัน เข้าห้อง ICU พร้อมกัน ๒ คน ตอนแรกหมอวินิจฉัยว่าลูกสาวเกิดเลือดดำ มีสิทธิ์เป็นลูคีเมีย ในสถานการณั้ตรงนั้น ความรู้สึกของเรา คือที่ผ่านมากว่าจะมาขึ้นตรงจุดนี้ มีความทุกข์เยอะมาก แต่ไม่มีครั้งไหนจะทำทุกข์ใจในวันนี้วันเดียวเลย เป็นวิกฤตที่ต้องตัดสินใจบนความไม่รู้ ไม่รู้ว่าลูกเราจะป็นหรือไม่เป็นลูคีเมีย ส่วนแม่จะตายหรือไม่ตาย ทุกข์ที่สุดในชีวิต สุดท้ายผลออกมาว่าแม่ปลอดภัย ออกจาก ICU ส่วนลูกไม่ได้เป็นลูคีเมีย เป็นแค่สภาวะแพ้ภูมิตัวเองจากวัคซีน ฟ้าเปิดเลย โลงเลย จากวินาทีนั้นเราบอกกับตัวเองว่านับแต่นี้ต่อไป ความทุกข์ใดที่เข้ามาในชีวิตจะกลายเป็นแค่เรื่องธรรมดา

“พอลออกจากโรงพยาบาล ลูกก็รักษาตามอาการ แต่แม่กลายเป็นผู้ป่วยติดเตียงที่ต้องดูแลตลอด ๒๔ ชั่วโมง นับจากวันนั้นถึงวันนี้เราไม่เคยได้กลับไปเชียงใหม่อีกเลย และในขณะที่เดียวกันนั้น ไม่รู้ว่าเราเข้าหรืออย่างไร วิกฤตชีวิตยังไม่จบอีกค่ะ (หัวเราะและยิ้มอ่อน) ร้านตรงเชียงใหม่ที่ลงทุนรีโนเวตไว้และยังไม่คืนทุน เกิดการเปลี่ยนเจ้าของที่เราคิดว่าเงินเราจะแข็ง แต่ปรากฏว่าแข็งไม่ได้ เพราะเขาบอกว่าสิ่งที่พวกเราสร้างขึ้นมามาทั้งหมดไม่ได้อยู่ในสัญญาเช่า เขาให้เราเช่าแค่ตัวอาคาร ไม่ได้ให้เช่าพื้นที่ด้านนอกที่รีโนเวตร้านออกมา ไว้แล้วจะยังไง ฉันทเอาอะไรกลับมาได้ ณ ตอนนั้น เราไม่ได้อยู่เชียงใหม่ แต่คนที่อยู่คือแฟนเรา เขาก็ถามเราว่า จะเอายังไง คำตอบของเราคือไม่ต้องเอาอะไร กลับมาเลย และสิ่งที่เราได้กลับมาคือรถกระบะของพ่อ สามี่ กับเก้าอี้ประมานนิดหน่อย ที่เหลือทิ้ง”

แม่ก็คือแม่ เมื่อเข้าใจจิตใจคล้ายพันธนาการแห่งทุกข์ “พอเรากลับมาเริ่มต้นใหม่ที่บ้าน ช่วงแรกเรายังไม่คิดอะไรมาก เพราะจิตใจไปห่วงอยู่กับแม่ รายได้ตอนนั้นก็ไม่มี โชคดีที่แม่เป็นข้าราชการ ท่านมีเงินบำนาญ เราก็ใช้เงินนั้นดูแลแม่ ดูแลบ้าน และดูแลลูก แต่ไม่ค่อยพอหรอก ปีแรกนี้แทบไม่ได้ทำอะไรเลย โดยเฉพาะช่วง ๓ เดือนแรกที่แม่นอนติดเตียง ให้อาหารทางสายยาง สิ่งที่เราหลงมนมากคือเราอนได้เตียงแม่ แม่ถูกมัดแขนมัดขา เขาโวยวายทั้งวัน แล้วห้ามให้แม่รู้ว่าเราอนได้เตียง ไม่งั้นเขาจะโวยวาย ทุกข์มากเพราะกอดคืน ๓ เดือนนั้นเราแทบไม่ได้นอนเลย ไม่ไหวแล้ว กูตายแน่ ๆ นมลูกก็ไม่มีแล้ว อาการแย่มาก

“แต่หลังจากนั้นมีเรื่องมหัศจรรย์ คือเช้าวันที่หมอนัดหมายว่าแม่ต้องเข้าผ่าตัด จู่ ๆ เขาเกิดลุกขึ้นมาเดินเองได้ กินข้าวเองได้ มันเป็นเรื่องมหัศจรรย์ พอแม่ลุกขึ้นมาได้ สิ่งที่เราทำอยู่ ๑ ปีคือเดินทางพาแม่ขับรถไปตามจังหวัดต่าง ๆ ที่เขาเคยไป เพื่อต้องการฟื้นความทรงจำให้ท่าน ในขณะที่เดียวกัน สามี่ก็มาดูแลลูก ทำอย่างนั้นอยู่ ๑ ปีเต็ม ๆ หลังจากนั้นเราจึงเริ่มมีสติคิดได้ว่า กูอยู่อย่างนี้ไม่ได้แล้ว จะทำอะไรดี

“จำเรื่องการตัดแม่ตัดลูกของเราได้ใช่ไหม สุดท้ายเราก็ดีกัน คือตัดแม่ลูกกันไม่ถึงอาทิตย์หรอก เพราะยังไงแม่ก็คือแม่ จำไม่ได้ นะว่าเราโทรหาแม่ก่อนหรือแม่โทรหาเราก่อน คือแม่เราเขาเป็นคนอารมณ์ร้อน แต่ในใจลึก ๆ ไม่คิดอะไร พอเวลาผ่านไปนาน ๆ เข้า เราก็ได้รับความจริงอย่างหนึ่งที่ผ่านมาแม่เราป่วย คือท่านมีสภาวะป่วยจิตเภทหลังคลอด อารมณ์ท่านขึ้น ๆ ลง ๆ มีอาการหูแว่ว และไม่ได้ รับการรักษา เพราะท่านไม่ยอมรับ ด้วยความเป็นเด็ก เราไม่เข้าใจ อยากหนีปัญหา แต่พอโตขึ้นแล้วเรารู้ว่าที่ผ่านมาคืออาการป่วยของแม่ เราเลยเข้าใจและเห็นใจ

“ทุกวันนี้เราเลือกที่จะแสดงความรักกับแม่ กอดท่าน บอกรักท่าน ถึงแม้ว่าท่านจะไม่รับรู้อะไรเพราะจำอะไรไม่ได้แล้ว แต่มีบางคราวที่ท่านกอดเราตอบแล้วบอกว่ารักเรา คงเป็นความรู้สึกลึก ๆ ในใจของท่านจริง ๆ ที่ไม่เคยบอกเรามาก่อน ทุกวันนี้ผมสนใจเรื่องแม่ไม่รักที่เป็นเหมือนพันธนาการผูกมัดเราไว้กับความทุกข์ ผลักให้ชีวิตเราที่ผ่าน มาตูปิดตู่เป้ มันคลายออกหมดแล้ว เพราะเราเข้าใจถึงที่มาของปัญหา ทั้งหมด และเข้าใจแล้วว่าที่ผ่านมาเป็นเพียงการคิดไปเองของเรา เมื่อคิดได้ ปลดปล่อยได้ก็โล่ง พอโล่งแล้ว พื้นที่ในใจที่เคยระบาย ด้วยทุกข์ก็ว่างลงให้ความสุขเข้ามาทดแทน”

จากทำพิชชากินเล่นที่บ้าน สู่ร้านอาหาร และโรงงานผลิตแป้งบันเบอร์เกอร์และแผ่นพิชชา และแล้วการนับหนึ่งใหม่อีกครั้งของต้อมก็เริ่มต้นขึ้น โดยที่ครานี้ฐานที่มั่นคือบ้านที่เธอเคยหนีออกไป แต่ครั้งนี้ไม่เหมือนเก่า เพราะการเติบโตและประสบการณ์ชีวิตตกตะกอน หล่อหลอมให้เธอเป็นต้อมที่มีความสุขมากขึ้น

“พออยู่บ้านเฉย ๆ ก็เหงา เลยหาอะไรทำ เริ่มจากไปเดินแม่โครแล้วเจอแผ่นแป้งพิชชาสำเร็จรูปวางขาย คิดว่าเดี๋ยวทำพิชชากินเองดีกว่า ทำเสร็จปุ๊บก็ถ่ายภาพโพสต์ขึ้นเฟซบุ๊ก พอเพื่อนเห็นก็เริ่มเข้ามาคอมเมนต์ว่า

อยากกินด้วย ทำให้ด้วยสิ ชื่อหน่อย คำพวกนั้นแหละจุดประกายเราให้ลองทำพิชชาขาย ขายดีมากเลยนะ วันหนึ่ง 10 ถาดอ้าว แป้งหมด ต้องไปซื้อแป้งพิชชามาเพิ่ม แต่อ้าวเธอบ้านไฟอยู่ห่างจากแม่โครซึ่งตั้งอยู่ในตัวเมืองขอนแก่นพอสมควร ชักไม่ไหวกับการเดินทาง เลยตัดสินใจว่า เอวาระ ลองทำเองดู เลยเปิดคลิปวิดีโอสอนทำแป้งพิชชาแล้วฝึกทำจนสำเร็จ

“พอได้สูตรแป้งพิชชาเป็นของตัวเองแล้วก็เกิดแรงบันดาลใจอยากเปิดร้านอาหารอีกครั้ง พี่เคนจึงทำร้านให้ใช้เงินทุนที่มีบางส่วนมาทำ เปิดเป็นร้านพิชชาขึ้นมาโดยที่อันดับแรกเราต้องหากคนมาช่วย เราก็ก็นั่งคุยกับพี่ข้างบ้านชื่อ ป้าแตง จิบแกอยู่ 3 เดือน ป้าบอกว่า ป้าลิเฮ็ดได้ป้อีหล่าเคยแต่เฮ็ดนากับเป็นแม่บ้าน มันลิเฮ็ดได้บ่ แปลเป็นภาษากลาง คือป้าแกกังวลว่าจะทำไม่ได้ เพราะเคยทำแต่ไร่ไถแตงนาและเป็นแม่บ้าน เราก็ก็นั่งใจไปว่าทำได้แน่ มาเถอะ มาช่วยกันทำ ในที่สุดป้าแตงก็ตกลงมา ที่นี้ในซอยจะมีวัยรุ่นผู้ชายที่เป็นออทิสติก ชื่อ น่อง อนนันต์ ปันจักรยานเล่นไปมาทั้งวัน บ้านเขาก็อยู่ใกล้ ๆ กับบ้านเรา นี่แหละเลยไปคุยกับว่ามาช่วยเป็นเด็กเสิร์ฟให้เราหน่อย

แล้วเราก็ก็นับหนึ่งเปิดร้านอาหารชื่อร้าน Pizza the Gang โดยมีแก๊งร่วมก๊วนกันจากคน 3 คนในซอยบ้าน

“ช่วงแรกเราขาดแป้งด้วยมือเลยนะ สนุกมากและขายดีมาก รายได้ถล่มทลาย ไม่คิดว่าจะขายดีขนาดนี้ จนกระทั่งมาคิดว่าน่าจะมียะไรขายเพิ่มเติมขึ้นมาจากพิชชา คำตอบเลยมาอยู่ที่เบอร์เกอร์ ที่นี้ก็เหมือนเดิมคือไปซื้อแป้งเจ้าดังมาใช้ พอแป้งหมดก็ต้องไปรับในตัวอ้าว ถ้าหากอีกสุดท้ายจึงฝึกทำแป้งบันเบอร์เกอร์เอง ฝึกอยู่เป็นเดือนเหมือนกัน พอทำเสร็จแล้วเราก็ก็นับหนึ่งแป้งบันเบอร์เกอร์เป็นสินค้าอีกอย่างในร้าน

“กระทั่งวันหนึ่งมีลูกค้าเขามากินพิชชาที่ร้านแล้วบอกว่าอยากได้แป้งพิชชาของเราไปขายที่ร้านเขาบ้าง ต้องขอบคุณเขามาก ๆ เลย เพราะมันจุดประกายให้เราคิดขึ้นได้ว่า อ้าว แค่นี้ก็ขายได้ด้วยหรือ ก็เลยได้ ๆ เดี่ยวเราทำแป้งและทำซอสให้ ตอนนั้นมีอีกเจ้าหนึ่งที่ต่างหมู่บ้านเขาจะขายพิชชาเหมือนกันและอยากได้แป้งเราไปขาย เราก็ก็นั่งใจตรงนี้แหละทำให้เราเห็นช่องทาง ก็เริ่มขยับขยาย เริ่มเอาคนเข้ามาช่วย จนมีพนักงานเพิ่มมากขึ้นอย่างในตอนนี้”

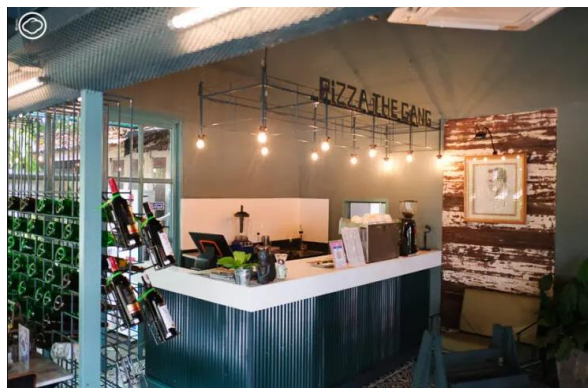
พนักงานในร้านคือแก๊งหญิงสูงวัยและสาว ๆ ว่างงานในซอยบ้าน

เมื่อหน้าร้านเริ่มขายดี แก๊งมีคนสนใจซื้อแผ่นแป้งและบันเบอร์เกอร์ไปขายต่อ แรงงานแค่ 3 คนเริ่มไม่พอ ต้อมจึงคิดว่าต้องหากคนมาช่วยแล้ว ซึ่งคนเหล่านั้นก็คือกลุ่มผู้หญิงที่ว่างงานและหญิงสูงอายุในซอยบ้านของเธอเอง

“คนที่เอาเข้ามาช่วยนี้ เราไม่ได้ตั้งใจให้เขามาช่วยในเชิงธุรกิจนะ อย่างพี่พนักงานชื่อ พี่ทิพย์ เป็นสาวโรงงานที่นครสวรรค์และเป็นพี่สาวของเพื่อนสนิทเรา เขากลับมาอยู่บ้านเพราะต้องมาดูแลแม่ที่ป่วย เลยตัดสินใจว่า งั้นเข้ามาอยู่เลย เดี่ยวจะรับไว้ โดยที่ไม่รู้ว่าจะหาเงินเดือนให้เขาทันไหม เราก็ก็นั่งใจเข้ามา เพื่อที่จะได้มีเงินหล่อเลี้ยงทีมให้อยู่ได้

“สักพักงานเริ่มเยอะขึ้น ทำไม่ทัน ต้องรับคนเพิ่มสิ แต่เราไม่กล้ารับผิดชอบคนที่เขาทำงานจากที่อื่นแล้วตั้งใจมาทำงานกับเรา เพราะไม่มั่นใจว่าธุรกิจนี้จะไปได้แค่ไหน จึงเรามองหาคนในชุมชนเราก่อนนี้แหละ เลือกเอาคนที่เขาอยู่ใกล้ ๆ บ้านที่เดินมาทำงานได้ ไม่ต้องเสียค่าน้ำมันรถ และที่สำคัญคือตอนกลับมาอยู่บ้าน เราได้เห็นว่าในชุมชนมีกลุ่มคนว่างงาน โดยเฉพาะกลุ่มแม่บ้านที่เขาเป็นผู้สูงอายุ หรือส่วนใหญ่ทำงานรับจ้างไปเรื่อย ทำงานโรงงาน เก็บของแก่ขาย หรือไม่กี่ทำไรไถนา คือเป็นงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทำอาหารเลย แต่สิ่งที่คนกลุ่มนี้เป็นเหมือนกัน คือเขาเริ่มอายุเยอะและเริ่มทำงานหนัก ๆ ไม่ได้แล้ว แต่มาทำงานกับเราไม่ได้หนักมาก พวกเขาน่าจะทำได้

“ประกอบกับประสบการณ์ที่เราเคยรับเด็กวัยรุ่นเข้าทำงาน เมื่อก่อนเราคิดแค่ว่าเด็กวัยรุ่นขยันดี แต่สุดท้ายก็พบว่าประสบการณ์ชีวิตเป็นสิ่งสำคัญ มันบ่งบอกให้รู้ว่ากลุ่มคนสูงอายุหรือคนที่มีครอบครัวแล้ว เขามีความรับผิดชอบมากกว่า เพราะเขาต้องรับผิดชอบครอบครัว เขาจะไม่ทิ้งงานหรือทำแบบทิ้ง ๆ ขว้าง ๆ ไป จะทำให้ธุรกิจของเราหนักแน่นและมั่นคงขึ้น เลยให้คนในชุมชนเรานี้แหละเป็นตัวเลือกหลัก พวกเขาจะได้มีงานทำ และเติบโตไปพร้อม ๆ กับธุรกิจที่กำลังริเริ่ม **ทั้งที่รู้กันว่าพวกเขาเป็นแรงงานสูงอายุ** หรือแม่แต่บางคนเป็นอาชีพสติก แต่เราเข้าใจถึงความแตกต่างของศักยภาพมนุษย์ สิ่งที่เรามั่นใจมากกับทีมงาน The.Gang คือทุกคนมีความรับผิดชอบ และเราเชื่อว่าต่อให้อายุมากขนาดไหนแต่ศักยภาพของคนฝึกได้ พอฝึกแล้วจะไม่มีวันถดถอย มีแต่เด็กลง ๆ เกิดเป็นทักษะความชำนาญ ผสานกับความเคยชิน มันจะยิ่งเก่ง และเราเล็งเห็นว่าสิ่งที่ช่วยได้มากที่สุดคือการใช้เครื่องจักรเข้ามาทุ่นแรง ช่วยให้พนักงานเหนื่อยน้อยลง แต่ยังได้เนื้องานมากขึ้น เพราะอย่างป้าแดน ทีมงานคนแรกของเรา เขาอายุเยอะแล้ว ปีนี้ 63 ปี จะให้มายืนรีดแป้งที่ละแผ่น ๆ เหมือนเดิมไม่ได้ แต่พอเริ่มมีเครื่องจักรรีดแป้ง เขาก็สบายมากขึ้น นี่ต่างหากคือแนวทาง “เครื่องจักรส่วนใหญ่กว่า 80% ที่ใช้ในโรงเบิ้งของเรา คนที่คิดค้นและสร้างนวัตกรรมเหล่านั้นให้คือพี่เคน สามีมของเรา เขาเป็น MacGyver เป็นนักประดิษฐ์ ขณะที่เราเป็นคนครีเอต เป็นคนดีไซน์ธุรกิจ เราบอกว่าอยากเป็นแบบนี้ แล้วเขาก็มาซัพพอร์ต “แต่มาถึงทำงานสบายขึ้น ก็ไม่ได้หมายความว่าเราไปลดเงินเขานะ เราให้เงิน

เขาเยอะขึ้นด้วยซ้ำ เพราะเขาอยู่กับเรามานาน สิ่งหนึ่งที่เราคิดเสมอ คือหากพนักงานอยู่ได้ เราก็อยู่ได้ เราได้มากเท่าไร เราจะให้เขามากขึ้น ให้เขาอยู่สบายที่ไหนที่เขาอยู่แล้วสบาย เขาก็อยากอยู่ ที่ไหนอยู่แล้วทุกขเขาก็ไม่ยอมอยู่ ฉะนั้นเราอยู่กันเป็นแบบครอบครัวแต่เคารพซึ่งกันและกัน และเวลาทำงานต้องเด็ดขาด อาจมีพูดเล่นกันบ้าง ในบางโอกาส แต่ก็ต้องเป็นคำพูดที่เคารพกัน นั่นคือสิ่งสำคัญ”

อยู่บ้านนอก ต้องไม่ด้อยค่าตัวเอง และใช้ความคิดสร้างสรรค์สร้างความแตกต่าง จากเรื่องราวทั้งหมดที่เล่ามา ทำให้เห็นว่าต่อมผ่านร้อนผ่านหนาวมามากแค่ไหน เราจึงไม่ลืมหูลืมตาเธอว่า เมื่อกลับมาอยู่บ้านนอก อะไร คือสิ่งที่ทำให้มีชีวิตรอดอยู่ได้อย่างดี ต่อมไม่ขอตอบในประเด็นนี้ แต่จะชี้แนวทางบางอย่างที่เธอค้นพบ เอาจริง ๆ เราไม่กล้าตอบว่าจะอยู่อย่างไรให้รอด เพราะทุกวันนี้ที่เป็นอยู่ก็ไม่ว่าจะรอดไปถึงไหน เนื่องด้วยสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันมันสวิงมาก ๆ ต้องแก้ต้องปรับอยู่ตลอดเวลา และเรายังรู้สึกว่ายู่ในสถานะลอยเหนือเมฆพอที่จะบอกว่าตัวเองรอดไม่ได้ จึงไม่กล้าชี้ทางใครแบบฟันธง **แต่สิ่งที่ค้นพบเมื่อกลับมาอยู่บ้านท่ามกลางวิกฤต อย่างแรกเลยคือเราต้องไม่ด้อยค่าตัวเอง สอง เราต้องอย่าหยุดนิ่ง สาม ต้องฝึกมองหาโอกาส และสี่ เราต้องฝึกคิดให้เป็นระบบ**

ติดตาม

“เริ่มจากถามตัวเองว่าทำไมถึงกลับมาอยู่บ้าน มีเหตุผลอะไร”
ได้ในฉบับหน้าค่ะ

ขอขอบคุณ : readthecloud.co/pizza-the-gang
: www.facebook.com/Pizzathegang

“ลงลายมือชื่อปลอมรับรองสำเนาบัตรประชาชนและ กรณีมีการแก้ไขรายละเอียดในบัตรประชาชนด้วย”

เอกสารปลอม คือ เอกสารที่สร้างขึ้นโดยผู้ทำเอกสารไม่มีอำนาจทำแต่แอบอ้างว่าตนเองมีอำนาจเป็นการหลอกลวงให้ผู้อื่น หลงเข้าใจผิดใน “ตัวบุคคลผู้ทำเอกสาร” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อหลอกให้ผู้ที่เห็นเอกสารหลงเชื่อว่าผู้ที่มีอำนาจทำเอกสารเป็นผู้ทำโดยที่ผู้นั้นไม่ได้จัดทำเอกสารขึ้นจริง และไม่ได้มอบอำนาจให้ผู้อื่นทำ ซึ่งกรณีลักษณะนี้ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาไว้ดังนี้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๕๕/๒๕๖๖ จำเลยกับพวกเพียงแต่ปลอมลายมือชื่อของผู้เสียหายที่ ๑ และที่ ๓ ลงในสำเนาบัตรประชาชนที่แท้จริงของผู้เสียหายที่ ๑ และที่ ๓ โดยไม่มีการเติมหรือตัดทอนข้อความหรือแก้ไขสำเนาบัตรประชาชนให้แตกต่างไปสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนยังคงเป็นเอกสารที่แท้จริง การปลอมลายมือชื่อผู้เสียหายที่ ๑ และที่ ๓ ลงในสำเนาบัตรประชาชนเป็นเพียงการปลอมเอกสารตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๔ วรรคแรก การที่จำเลยใช้สำเนาบัตรประชาชนของผู้เสียหายที่ ๑ และที่ ๓ จึงไม่เป็นความผิดฐานใช้เอกสารราชการปลอมเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๕๗๒/๒๕๔๙ จำเลยถ่ายสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนจากฉบับที่แท้จริงซึ่งเป็นเอกสารราชการแล้วแก้ไขในช่องชื่อ ชื่อสกุล วันออกบัตร วันหมดอายุ และนำสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนดังกล่าวไปถ่ายสำเนาเอกสารอีก เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าสำเนาเอกสารดังกล่าวมีข้อความตรงกับต้นฉบับและน่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชนเป็นการทำปลอมเอกสารขึ้นทั้งฉบับ แม้จำเลยจะมีได้แก้ไขในเอกสารที่แท้จริง การกระทำของจำเลยก็เป็นความผิดฐานปลอมบัตรประจำตัวประชาชนอันเป็นเอกสารราชการและฐานใช้บัตรประจำตัวประชาชนอันเป็นเอกสารราชการปลอมตาม ป.อ. มาตรา ๒๖๕, ๒๖๘ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๒๖๕ พ.ร.บ.บัตรประจำตัวประชาชนฯ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๒) (๓)

จากคำพิพากษาศาลฎีกาทั้ง ๒ ฉบับข้างต้นจึงเห็นได้ว่า หากเพียงแต่ลงลายมือชื่อปลอมรับรองสำเนาโดยไม่มีการแก้ไขรายละเอียดของบัตรประชาชนจะเป็นการปลอมเอกสารทั่วไปแต่ถ้ามีการแก้ไขในช่องชื่อ ชื่อสกุล วันออกบัตร วันหมดอายุ แล้วนำสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนไปถ่ายเอกสารอีกเพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าสำเนาเอกสารดังกล่าวมีข้อความตรงกับต้นฉบับและน่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชนแล้วนำเอกสารที่ทำปลอมขึ้นไปใช้ ถือเป็นการปลอมเอกสารราชการและใช้เอกสารราชการ พบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

นางสาวปุณยาพร สงพรหม นิตกร

เรียบเรียง

นายธีระพล คู่คิด ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย

ตรวจทาน

Contact Us

กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี Fanpage

กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี Channel

งานเครือข่ายสัมพันธ์ กลุ่มพัฒนาศักยภาพกองทุน
สำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม
2550 อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 3
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
โทร. 0 2141 3093

